

κρατύνειν 1. 'Ενδυναμώνω/στερεοποιῶ, strengthen/make firm, 'Εμπεδοκλῆς 73.2 ώς δὲ τότε χθόνα ... εἴδεα ποιητύουσα θοῷ πνῷ δῶκε κρατῦναι 2. (συνών. κρατεῖν, δύνασθαι, ἴσχύειν). Κρατῶ/συγκρατῶ, hold/control, 'Εμπεδοκλῆς 100.19 αἰθήρ δ' ἐκτὸς ἔσω λελιημένος ὅμβρος ἐρύκει, ἀμφὶ πύλας ἥθυμοῖο δυσηγέος ἄκρα κρατύνων.

κρατυντήρια. 'Ενισχυτικά (ἐπιχειρήματα), strengthening (arguments), Δημόκριτος 8b (τίτλ.) Κρατυντήρια 9 ἐν δὲ τοῖς Κρατυντήριοις.

κρείττων (τύπ. κρείσσων, κρέσσων) 1. Καλύτερος/ἀξιότερος ποιοτικά, better/more valuable, 'Ηράκλειτος 54 ἀρμονίη ἀφανῆς φανερῆς κρείττων Δημόκριτος 92 χάριτας δέχεσθαι κρεών προσκοπευόμενον κρέσσον αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι 181 κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγου πειθοῖ 185 κρέσσονές εἰσιν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἡ δὲ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος 238 τελευτῇ γὰρ ἐς κακοδοξίην [κακὴν] δὲ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσοντι 2. 'Ισχυρότερος/ὑπέρτερος, stronger/superior, Μέλισσος 8(5) τοῦ γὰρ ἐόντος ἀληθινοῦ κρείσσον οὐδὲν Φιλόλαος 16 εἶναι τινας λόγους κρείττον τοὺς ἡμῶν Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463, 8) φωνὴ τῶν κρείττονων Δημόκριτος 214 ἀνδρεῖος οὐχ δὲ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ δὲ τῶν ἡδονῶν κρέσσων 3. Καλύτερος/προτιμότερος, better/preferrable, Δημόκριτος 295 τὸ τέλειον οὖν ἀγαθὸν τοῦ μέλλοντος ἔτι καὶ ἀδήλον κρέσσοντι. || **κρείσσον (ἐστί)** (τύπ. κρέσσον). 'Ηράκλειτος 95 κρύπτειν ἀμαθίην κρέσσον τῇ εἰς τὸ μέσον φέρειν Δημόκριτος 60 κρέσσον τὰ οἰκήτια ἐλέγχειν ἀμαρτίματα τῇ τὰ δύνεια 66 προβούλεύεσθαι κρείσσον πρὸ τῶν πράξεων τῇ μετανοεῖν 75 κρέσσον τοῖς ἀνοήτοισιν τῇ ἀρχειν.

κρήνη. Κρήνη, spring, 'Εμπεδοκλῆς 143 κρηνάων ἀπό πέντε ταμόντ' ἐν ἀτειρέι χαλκῷ. Πρβλ. κρούνωμα, πηγή.

κρίνειν 1. Κρίνω/δικάζω, judge, 'Ηράκλειτος 66 πάντα γὰρ... τὸ πῦρ ἐπελθὸν κρίνει καὶ καταλήψεται 2. Κρίνω/ὑποβάλλω σὲ βάσανο, judge/put to the test, Παρμενίδης 7.5 κρίνατε δὲ λόγῳ πολύδηρῳ ἐλεγχον 3. Κρίνω/διακρίνω, discern, 'Αναξ-

γόρας 21 ὅπ' ἀφανρότητος ... οὐδυνατοί ἐσμεν καὶ ἡ νειν τὰληθὲς
4. Κρίνω/κατατάσσω, estimate/include, Δημόκριτος 173.4 οὐδεῖς
 καὶ οὐ ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε καὶ ἡ νειν εἰν. || **κρίνεσθαι** **1.** Κρίνομαι,
 be judged/be decided, Παρμενίδης 8.16 καὶ κρίται δ' οὖν,
 ὥσπερ ἀνάγκη **2.** Διακρίνω/ζεχωρίζω, distinguish/discriminate,
 Παρμενίδης 8.55 τάντια δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σῆματ'
 ἔθεντο Ἐμπεδοκλῆς 62.2 ἐννυχίους δρπηκας ἀνήγαγε καὶ νόμον
 εν νον πῦρ.

κρίσις **1.** Κρίση/ἀπόφαση, judgement/decision, Παρμενίδης 8.15 ή δὲ καὶ στις περὶ τούτων ἐν τῷδ' ἔστιν **2.** Κρίση/
 διάκριση, distinction, Μέλισσος 7(9) καὶ στιν δὲ ταύτην χρὴ
 ποιήσασθαι τοῦ πλέω καὶ τοῦ μὴ πλέω.

κρούνωμα. Πηγὴ νεροῦ, source of water, Ἐμπεδοκλῆς 6.3
Nῆστίς θ', η δακρύοις τέγγει καὶ οὐ νωμα βρότειον. Πρβλ.
κρούνη, πηγή.

κρυμός (συνών. ψῦχος, ἀντίθ. ἀλέα, θερμότης). Κρύο/ψῦχος,
 cold, Δημόκριτος A 152 (DK II 125,38) οὐκοῦν ἐν κρυμῷ
 μέν, φησὶν δὲ Ἀβδηρίτης, συμμένει, ἐν ἀλέᾳ δὲ ως τὰ πολλὰ ἐκ-
 πτύεται (sc. τὸ ἔμβρυον).

κρύπτειν. Κρύπτω/ἀποκρύπτω, conceal, Ἡράκλειτος 93 ὁ
 ἄναξ, οὐ τὸ μαντεῖόν ἔστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε καὶ οὐ-
 πτει ἀλλὰ σημαίνει. || Ἡράκλειτος 95 ἀμαθίην γὰρ ἀμεινον καὶ οὐ-
 πτειν ... καὶ οὐ πτειν ἀμαθίην κρέσσον || **κρύπτεσθαι.** Ἡρά-
 κλειτος 123 φύσις ... καὶ οὐ πτεσθαι φιλεῖ.

κρύφος. Κρύψιμο, concealment, Ἐμπεδοκλῆς 27.3 οὕτως
Αρμονίης πυκνῷ καὶ ύφῳ ἐστήρικται.

κτᾶσθαι. Ἀποκτῶ / κερδίζω, acquire/gain, Ἐμπεδοκλῆς
 110.4 ἄλλα τε πόλλ' ἀπὸ τῶνδ' ἐκτήσεας 129.2 δὲ δὴ μή-
 κιστον πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον 132.1 ὀλβιος, δὲ θείων
 πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον Δημόκριτος 276 οὐ δοκεῖ μοι
 χρῆναι παῖδας καὶ στασθαι 278.2-4 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων
 δοκεῖ εἶναι παῖδας καὶ στήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός